

При това, спорядъ точни статистически свѣденія се доказва, че отъ 16 Септемврія 1829 година, до 14 юнія 1830 год. сж оказали рѣшително желаніе да се преселятъ въ Бессарабія 60,838 души и отъ двата рода, заедно съ малолѣтнитѣ си дѣца. Главнія же Попечитель изявилъ че отъ числото на преселенцитѣ забѣгнжли въ Бессарабія, постѣпили въ негово вѣдомство, и размѣстени въ Колоніитѣ 4,393 семейства, които сжставляватъ около 27,000 души и отъ двата рода; и които докарали и иматъ при себе си коніе, овци и добитаци отъ други родъ повече отъ 94,000; а за да улесни вижда се руското Правителство тѣ преселенци, постановило да имъ се отпуснатъ 40,000 рубли.—Тукъ трѣба обаче да забѣлежимъ, че въ 1819 год. сж се преселили въ Бессарабія 7037 семейства, и че тѣ се молили да имъ се даджтъ съ указаннитѣ проценти 75,000 рубли за 4 години, които и имъ се отпуснали; а тѣ си ги заплатили слѣдъ 4 годишнія срокъ заедно съ лихвитѣ ѣмъ. Тукъ трѣба ѣще да се прибави, че слѣдъ като сж отдѣлили и раздали на преселенцитѣ Българи, що сж се заселили въ Бессарабія, по 50 или 53 десетини земя на всяко семейство, то пакъ останала присосна земя отъ 190,000-тѣ десетини; за това се заповѣдало: да се плаща по 15—20 копѣйки за десятинна отъ преселенцитѣ отъ 1810—1819 година; а по 22 копѣйки отъ преселенцитѣ отъ 1824—1830 години; ако нѣкои отъ тѣхъ пожелаатъ да ѣ обработятъ. Всичкитѣ же негодни за обработванъе земи, езерата що се намиратъ въ Бессарабія, и полевитѣ крѣчми, които ще направятъ; „всичкитѣ тія ги подарило руското Правителство по височайша заповѣдъ на преселенцитѣ въ Бессарабія Българи.“ Отсеитѣ се рѣшило: „приходитѣ отъ риболовството въ езерата и наемитѣ отъ полевитѣ крѣчми, да се сѣбиратъ и вардятъ въ единъ особенъ ковчегъ на преселенцитѣ, което и се положило въ дѣйствиѣ.—Когато князь Никола Богориди, родомъ Българинъ (поне баща му бѣ родомъ отъ Котель) бѣ назначенъ за владѣтеленъ Князь Молдавски, суммата на